

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/90/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201693
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6723201693.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpeného zástupcom: Advokátska kancelária UHAL s.r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti manželke: B. C., E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. G. XXXXX/X, XXX XX H., prechodne bytom A. XXXX/X, XXX XX H., štátna občianka SR, zastúpená právnu zástupkyňou: JUDr. Norou Víglaskou, PhD., advokátkou, so sídlom Laurinská 18, 811 01 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, za účasti maloletých detí I. C., nar. XX.XX.XXXX a G. C., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, štátne občianky SR, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/114/2023-509 zo dňa 19.03.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku III. o úprave styku otca s maloletými deťmi a v závislom výroku IV. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že
- výrokom I. manželstvo účastníkov, A. B. C., nar. XX.XX.XXXX a B. C., E. F., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v H. - J. B., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu H. - J. B., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod por.č.XXX, rozviedol.
- Výrokom II. schválil rodičovskú dohodu a maloleté deti I. C., nar. XX.XX.XXXX a G. C., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky B. C., nar. XX.XX.XXXX. Obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, v bežných veciach. Otec A. B. C., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletej I. C., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 300,- Eur a na výživu maloletej G. C., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 250,- Eur, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať na účet matky maloletých detí, vždy do 15-teho dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia.
-Podľa výroku III. otec A. B. C., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený sa s maloletými deťmi I. C., nar. XX.XX.XXXX a G. C., nar. XX.XX.XXXX stykať v nasledovnom rozsahu:
- počas 1. a 2. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky,

- počas 3. a 4. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. za prítomnosti matky a od 14.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky,
- počas 5. a 6. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. za prítomnosti matky a od 14.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky a v nedeľu od 10.00 hod. do 14.00 hod. za prítomnosti matky a od 14.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky,
- počas 7., 8. a 9. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. za prítomnosti matky a od 14.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky ,
- počas 10., 11. a 12. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti matky ,
- počas 13., 14. a 15. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. v neprítomnosti matky,
- počas 16., 17. a 18. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. v neprítomnosti matky,
- od 19. kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo výroku o úprave styku s maloletými deťmi (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca) každý nepárny týždeň, a to od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a počas vianočných sviatkov každý kalendárny rok od 26.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 17.00 hod. a počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 30.06. od 17.00 hod. do 10.07. do 17.00 hod. a od 31.07. od 17.00 hod. do 10.08. do 17.00 hod., a to všetko v neprítomnosti matky, s tým, že maloleté deti otec prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky maloletých detí a matka maloletých detí je ich povinná k styku včas a riadne pripraviť. Úprava styku otca s maloletými deťmi počas prázdnin a sviatkov má prednosť pred bežnou úpravou styku.
- O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom IV. tak, že, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na dňa 24.04.2023 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal rozvodu manželstva a schválenia rodičovskej dohody, v zmysle ktorej by boli maloleté deti I. a G. na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, s tým, že obaja by boli oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec by bol oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každú nepárnu sobotu v roku od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky, pričom styk by sa uskutočňoval v H., ak sa rodičia nedohodnú inak a otec by bol povinný prispievať na výživu maloletej I. sumou 300,- Eur mesačne a na výživu maloletej G. sumou 250,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné vzťahuje, k rukám matky.

3. Okresný súd poukázal na vyjadrenie manželky k návrhu, na následné vyjadrenia a podania rodičov, na vykonané dokazovanie na nariadených pojednávaniach listinnými dôkazmi, ktoré do spisu doložili účastníci, resp. ktoré si v priebehu konania vyžiadal okresný súd z úradnej moci, a to: sobášny list účastníkov č.l. 5, rodné listy maloletých detí č.l. 6-7, rodičovskú dohodu č.l. 8, správu Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen č.l. 31, správu Mestskej polície Zvolen č.l. 35, správu Mesta Zvolen č.l. 38, zmluvu o poskytovaní služieb č.l. 46-48, potvrdenie o zdaniteľných príjmoch č.l. 49, potvrdenie o zúčtovaných a vyplatených honorároch č.l. 50, posudok č.l. 62, potvrdenie o výške príjmu č.l. 63, správu Daňového úradu Bratislava č.l. 64, správu Mestskej časti Nové Mesto, Miestny úrad

Bratislava č.l. 67, oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich k tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu č.l. 80-82, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III. č.l. 122 - 129, prehľad výdavkov č.l. 152-153, lekársku správu č.l. 154, fotodokumentáciu č.l. 172, výňatky zo stránky www.epi.sk č.l. 188-195, e-mailovú komunikáciu č.l. 196, fotodokumentáciu č.l. 197, prepis údajnej komunikácie matky s K. C. č.l. 198, príručku o syndróme CAN č.l. 199-206, uznesenie Okresného riaditeľstva v Bratislave III. odbor poriadkovej polície č.l. 221 - 228, správu Daňového úradu Banská Bystrica č.l. 413, evidenciu príjmov a výdavkov týkajúcu sa navrhovateľa doručenú v rámci podania dňa 19.03.2025, prehľad výdavkov matky, resp. maloletých detí predložený matkou na pojednávaní za obdobie október až december 2024 a január až marec 2025, daňové priznanie k dani z príjmov za rok 2024 matky maloletých detí predložené matkou na pojednávaní, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 3P/44/2021, výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedka L. C., nariadeným znaleckým skúmaním, vypracovaným Znaleckým posudkom č. 3/2024 zo dňa 15.08.2024 Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., IČO: 47 251 930, vypočítaním znalkyne B. M. M., oboznámením sa s prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania a poverených zamestnankýň kolízneho opatrovníka maloletých detí, z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie Čl. 5, § 23 ods. 1 a 2, § 24 ods. 1, 4, 5, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s Čl. 4, § 100, § 52, § 57, § 58 CMP a § 207 ods. 1, 3, § 208 ods. 1, 3 CSP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

4. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že účastníci konania sú manželmi, pričom manželstvo uzatvorili dňa XX.XX.XXXX a sú rodičmi maloletej I. a G.. Vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené a manželstvo neplní svoj účel tak, ako to predpokladá Zákon o rodine, a tiež od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Účastníci už dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti cca 5 rokov s tým, že spočiatku sa snažili svoje nezhody riešiť aj formou odbornej pomoci, návštevou mediátora, či manželskej poradne, avšak tieto ich snahy o záchranu partnerského vzťahu neboli úspešné. V priebehu konania už ani jeden z manželov neprejavil záujem pokúsiť sa manželské spolužitie obnoviť a aj manželka vyjadrila súhlas s rozvodom ich manželstva.

5. Príčinu rozvratu manželstva okresný súd videl najmä v ich vzájomnom odcudzení, ktoré vyplynulo prvotne z toho, že pôvodná dohoda manželov bola, že sa po 5 rokoch od uzavretia manželstva presťahujú zo D. do H., s čím však navrhovateľ následne nesúhlasil, jednak vzhľadom na to, že mal v striedavej osobnej starostlivosti detí z predchádzajúceho manželstva a zároveň z dôvodu, že v meste D. mal ako advokát zabehnutú advokátsku prax. Manželka navrhovateľa však zase mala lepšie pracovné možnosti v H., v dôsledku čoho sa aj s maloletými deťmi v auguste 2019 odsťahovala do H.. Následne už sa manželia stretávali len počas víkendov, na základe čoho sa postupne ako partneri úplne odcudzili, a ich vzťah zostal len v rovine rodičovskej, ohľadne ich maloletých detí. Rozvrat ich vzájomných vzťahov zavŕšilo obvinenie navrhovateľa zo sexuálneho zneužívania maloletých detí bezkontaktnou formou zo strany manželky.

6. Pri otázke rozvodu okresný súd prihliadol aj k záujmu maloletých detí účastníkov, keď vychádzal z predpokladu, že ani jeden z účastníkov konania neprípúšťal možnosť obnoviť spolužitie a pokúsiť sa vyriešiť existujúce problémy v manželstve, nezhody medzi nimi by sa len ďalej stupňovali, čím by eskalovalo aj napätie medzi nimi a takáto atmosféra neprispieva k psychickej pohode maloletých detí. Navyše deti si už na fakt, že ich rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, museli zvyknúť, nejakým spôsobom sa s danou situáciou stotožniť, keďže tento stav je dlhodobý, a preto rozvod manželstva okresný súd považoval vo vzťahu k maloletým deťom iba za formálnu záležitosť. Pokiaľ rodičia maloletých detí budú rešpektovať ich právo na zachovanie vzťahu s oboma rodičmi, bude podľa názoru okresného súdu model síce neúplnej, ale v zásade fungujúcej rodiny viac na prospech maloletých detí, ako zotrvanie v nefunkčnej rodine.

7. Okresný súd manželstvo účastníkov rozviedol vychádzajúc z toho, že problémy v manželstve účastníkov sú dlhodobého charakteru, trvajúce cca 6 rokov, žiaden z manželov neprejavil záujem manželské spolužitie obnoviť, s tým, že s rozvodom súhlasila aj manželka navrhovateľa, a teda podľa názoru okresného súdu nie je reálna šanca, že by len samotným zotrvaním v manželstve sa ich problémy vyriešili.

8. Pokiaľ išlo o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, okresný súd konštatoval, že v priebehu konania uzavreli rodičia maloletých detí rodičovskú dohodu v časti týkajúcej sa formy osobnej starostlivosti, ako i výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým

deťom, ktorú doporučil schváliť i kolízny opatrovník. Okresný súd túto dohodu formou rozsudku schválil majúc za to, že je v súčasnosti v najlepšom záujme maloletých detí, keď jednak na strane matky maloletých detí nezistil také nedostatky, ktoré by odôvodňovali zmenu výchovného prostredia, keďže deti sú už dlhodobo vo faktickej osobnej starostlivosti matky, samotné deti považujú matku za preferenčného rodiča, a tiež samotný otec maloletých detí navrhol zveriť deti do výlučnej osobnej starostlivosti matky. Čo sa týka výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, táto podľa názoru okresného súdu zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam na strane jednej a aktuálnym potrebám maloletých detí na strane druhej, s tým, že vychádzal z príjmových pomerov oboch rodičov tak, ako ich deklarovali, z čoho okresnému súdu vyplynulo, že ich príjmové pomery sú v súčasnosti približne rovnaké, a pokiaľ ide o výdavky na maloleté deti deklarované matkou, okresný súd podrobnejšie nepreskúmaval realnosť, resp. opodstatnenosť ich výšky, nakoľko tieto skutočnosti otec maloletých detí nerozporoval.

9. Ako jedinú spornú otázku medzi účastníkmi vo vzťahu k úprave výkonu rodičovských práv a povinností okresný súd konštatoval úpravu styku otca s maloletými deťmi, a to ani nie pokiaľ ide o rozsah úpravy styku, ale tým, že realizáciu styku otca s maloletými deťmi matka podmieňovala výlučne jej prítomnosťou, čo otec odmietal, keď tvrdil, že neexistujú dôvody na takýto postup a zároveň poukazoval na absolútne narušené vzájomné vzťahy medzi rodičmi, s odkazom na podané trestné oznámenie zo strany matky voči nemu. Zároveň pripúšťal možnosť realizácie styku za prítomnosti inej tretej osoby, ktorú by aj matka maloletých detí odsúhlasila, pričom by sa mohlo jednať o niekoho z ich príbuzných alebo prípadne aj úradnú osobu, teda, že by styk prebiehal formou asistovaného styku, avšak matka maloletých detí ani s takouto možnosťou nesúhlasila, čo odôvodňovala rešpektovaním názoru maloletých detí.

10. V súvislosti s požiadavkou matky na realizáciu styku výlučne za jej prítomnosti, ktorú odôvodňovala obavou o zdravý psychický a fyzický vývoj maloletých detí v súvislosti s ňou tvrdeným správaním otca voči maloletým deťom a žiadosťou prihladiť na výsledky znaleckého dokazovania, ktoré prebehlo v rámci konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I., ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom na čas do rozvodu, a zo strany otca maloletých detí odmietanie akéhokoľvek ohrozenia maloletých detí z jeho strany a rozporovanie aktuálnosti znaleckého posudku, v ktorom znalkyňa odporučila styk otca s maloletými deťmi v tom čase za prítomnosti matky, okresný súd mal za to, že rozhodnutie závisí aj od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti, resp. vedecké poznatky, a preto považoval za potrebné nariadiť vo veci znalecké dokazovanie konštatujúc, že sa jedná o závažný prípad vyžadujúci osobitné vedecké posúdenie, na základe čoho vo veci nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom.

11. Zo znaleckého skúmania v súdnej veci, a to Znaleckého posudku č. 3/2024 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. zo dňa 15.08.2024, výsluchu znalkyne B. M. M. a záverov vyplývajúcich zo Znaleckého posudku č.13/2022 EDZ znalkyne K. N. K. O., N., ktorý bol vypracovaný v rámci konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 3P/44/2021, okresnému súdu vyplynulo, že nateraz maloleté deti preferujú realizáciu styku otca za prítomnosti matky, pričom maloletá I. toto prezentovala priamo. Pokiaľ išlo o maloletú G., znalkyňa uvádzala, že tento jej postoj vyplynul zo znaleckého skúmania vrátane testovania, ktoré bolo vykonané. Okresný súd zameral pozornosť na dôvody, ktoré mohli viesť k tomuto postoju maloletých detí a zistil, že v rámci znaleckého skúmania, konkrétne bezprostrednými rozhovormi maloletých detí so znalkyňou vyplynulo, že otec maloletých detí preferuje prísnejší direktívnejší spôsob výchovy, keď deti uvádzali príklady situácií z bežného života, z ktorých je zrejme, že otec vyžaduje dodržiavanie pravidiel, určitých noriem správania, napríklad, keď deti sa chceli vyzuť v reštaurácii, čo im on nechcel dovoliť, čo v zásade okresný súd nepovažoval za negatívne, keď je určite potrebné, aby deti mali stanovené určité hranice, na druhej strane však je pravdepodobné, že otec nad potrebnú mieru presadzuje svoje postoje, prípadne potreby, keď deti uvádzali ako príklad, že sa oni chceli ísť najesť a otec trval na tom, že on ešte nie je hladný, v dôsledku čoho je potom prirodzené, že deti inklinujú k druhému rodičovi, v tomto prípade matke, ktorá podľa všetkého preferuje skôr demokratickejší spôsob výchovy, keď maloleté deti môžu o niektorých otázkach spoločne rozhodovať, prípadne si sami voľiť medzi niekoľkými možnosťami. Tento rozpor vo výchovných štýloch je podľa názoru okresného súdu o to silnejší, že s matkou trávia neporovnateľne viac času, než s otcom, a teda sú primárne zvyknuté na jej výchovný štýl a potom sa s výchovným štýlom otca nevedia stotožniť. Zároveň okresný súd konštatoval, že znalkyňa síce v znaleckom posudku nekonštatovala manipulatívne správanie matky voči maloletým deťom vo vzťahu k otcovi, avšak okresný súd nemohol opomenúť fakt, že maloleté deti mali zjavne prevzaté určité vyjadrenia od „matky voči otcovi typu „on

je taká povaha“, „on je milý iba chvíľu, potom musí byť po jeho ...“, čo deti tiež vnímajú v negatívnom zmysle a sama znalkyňa pripustila, že sú týmto spôsobom deti matkou ovplyvnené, ale nedosahuje to intenzitu manipulácie. Podľa okresného súdu je postoj maloletých detí k otázke styku za prítomnosti matky, resp. bez jej prítomnosti ovplyvnený aj vyjadreniami samotnej matky, ktoré uvádzala maloletá I., že jej mama hovorí, že bude s otcom sama, až keď bude staršia, resp. sama matka trvá na svojej účasti pri styku, čo komunikuje aj voči maloletým deťom, a keďže deti matke dôverujú, môže takýto postoj matky podľa názoru súdu vzbudiť u detí podvedomé obavy z prítomnosti otca. Okresný súd poukázal na to, že aj znalkyňa pri výsluchu potvrdila, že jedným z dôvodov, pre ktorý môžu deti preferovať tento spôsob realizácie styku s otcom, je fakt, že deti sú zvyknuté na matku, sú s ňou v dennodennom kontakte, riešia s ňou každodenné problémy, naproti tomu s otcom nemajú vybudovaný taký blízky vzťah, keďže dlhodobo nežijú s ním v spoločnej domácnosti, a preto aj pri realizácii styku s otcom sa v prípade akéhokoľvek problému obracajú na matku a neriešia to s otcom. Zo znaleckého posudku, najmä vo vzťahu k maloletej I., súdu prvej inštancie vyplynulo, že ešte úplne nespracovala rozchod rodičov, túži po obnove ich vzťahu, a teda podľa názoru súdu aj tento fakt môže čiastočne prispieť k tomu, že dieťa chce, aby boli všetci spolu, aspoň pri realizácii styku, i keď znalkyňa vzhľadom na vek detí vyjadrila názor, že je takýto dôvod prekombinovaný a nezodpovedá ich mentálnej schopnosti. Okresný súd poukázal na vyjadrenie znalkyne pri výsluchu, ktorá na otázku, či v rámci znaleckého skúmania zistila nejaký objektívny dôvod, pre ktorý by mohla byť realizácia styku otca s maloletými deťmi bez prítomnosti matky pre deti nebezpečná, uviedla, že takúto skutočnosť nezistila, ale poukázala na to, že deti sa vyjadrovali v tom zmysle, že oni takúto potrebu prítomnosti matky pri styku teraz cítia a za takýchto podmienok styk neodmietajú, za iných okolností si ho teraz nevedia predstaviť. Zároveň okresný súd poukázal na vyjadrenie znalkyne na otázku, či by bolo vhodné začať realizovať styk s otcom bez prítomnosti matky postupne počas kratších časových intervaloch a následne ho predlžovať tak, aby deti mali možnosť zvyknúť si na nové situácie, s tým, že budú s otcom riešiť aj prípadné problémy, ktoré sa pri realizácii styku vyskytnú, ktorá uviedla, že podľa jej názoru to je otázka právna, nie odborná, ale že je takáto predstava v rozpore so želaním detí, ktorú asociačne odmietli s tým, že podľa nej primárnym faktorom, ktorý by mohol zmeniť postoj maloletých detí je ich vek, s prihliadnutím na ich mentálnu a vôľovú vyspelosť, čo by malo zodpovedať veku detí približne od 2. stupňa základnej školy. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na vyjadrenia samotnej maloletej I. pri rozhovore so znalkyňou na jej otázku, že či by sa cítila bezpečne, keby tam mamina na chvíľu nebola, odpovedala „ja som s tatinom v pohode, nebála by som sa, ale mamina nám hovorí, že tatino má iba svoj názor a ja s ním budem sama, až keď budem staršia ...“, keď si predstavíš seba takto ako staršiu, že budeš s tatinom bez maminy, aká je to pre teba predstava, maloletá uviedla „je to také v pohode, nič zlé, nič ma na tom nevyrušuje ...“.

12. Okresný súd konštatoval, že tvrdenia matky ohľadne údajného sexuálneho zneužívania detí formou vyzliekania sa pred deťmi, ktoré mali byť prezentované ako hry alebo akékoľvek iné správanie otca aj voči staršej dcére takéhoto charakteru, zostali len v rovine nepotvrdených tvrdení matky, neboli nijakým spôsobom preukázané, keď jednak otec takéto svoje správanie absolútne popieral, rovnako tak maloleté deti boli s týmito otázkami konfrontované v rámci znaleckého skúmania, a to tak v súdnej veci, ale aj v rámci znaleckého skúmania vykonaného pred Okresným súdom Bratislava I. s tým, že ani v jednom prípade sa nepotvrdilo, že by deti mali zachovanú takúto pamäťovú stopu na nejaké závadové hry s otcom so sexuálnym podtónom, tieto sú im pripomínané práve matkou. Zároveň okresný súd prihliadol k záverom, ktoré jednoznačne vyplynuli zo Znaleckého posudku č. 13/2022 K. O., ktorého súčasťou bol aj znalecký posudok z vykonania phalopletyzmografického vyšetrenia otca, vypracovaný znalkyňou N. B. P. F., N. zo znaleckej organizácie Experti forenznej psychológie, s.r.o., keď toto vyšetrenie otca nezistilo prítomnosť sexuálnej úchyľky, nebola uňho zaznamenaná reaktivita pri expozícii podnetov znázorňujúcich obnažené objekty ženského pohlavia nedospelého detského a juvenilného typu, s tým, že bolo konštatované, že otec je heterosexuál so záujmom o dospelé ženy. Rovnako žiadne z týchto tvrdení matky maloletých detí podľa názoru okresného súdu neboli potvrdené ani z výsluchu staršej dcéry navrhovateľa L. C., ktorá bola v konaní vypočutá ako svedok, ktorá rozhodne poprela akékoľvek jeho nevhodné správanie so sexuálnym podtónom, či už voči sebe, ako i voči maloletým deťom I. a G. s tým, že napriek námietkam právnej zástupkyne matky maloletých detí považoval okresný súd jej výpoveď za dôveryhodnú, uveriteľnú, nenaučenú a nemal za to, že by jej výpoveď bola ovplyvnená jej blízkym príbuzenským vzťahom s navrhovateľom, resp. faktom, že je zatiaľ na ňom finančne závislá. Naopak okresný súd mal pochybnosti ohľadne konania manželky navrhovateľa, resp. jej tvrdení a vysvetlení, prečo podala trestné oznámenie na otca maloletých detí až takmer po 3 rokoch, odkedy odišla zo spoločnej domácnosti, keďže v danom čase už nebola nijakým spôsobom pod jeho vplyvom, resp. jej vysvetlenie ohľadne toho, prečo nepodala opravný prostriedok voči predmetnému uzneseniu OR PZ

Bratislava III., odbor poriadkovej polície OO PZ Bratislava-Nové Mesto-Západ, ktorým bolo odmietnuté toto jej trestné oznámenie, pokiaľ by ako matka mala vedomosť o tom, že otec môže byť pre ich maloleté deti takýmto spôsobom nebezpečný. Okresný súd vyhodnotil jej vyjadrenia a konanie v logickom rozpore. Ak matka maloletých detí poukazovala na lekársku správu týkajúcu sa maloletej I. zo septembra 2023, vydanú B. K. I., psychiatrom pre deti a dorast, na ktorú odkazovala v súvislosti s psychickými problémami staršej dcéry navrhovateľa a zároveň s hodnotením charakterových vlastností navrhovateľa, tak podľa okresného súdu z nej nebolo možné vyvodit' priamu príčinnú súvislosť, zároveň je táto neurčitá ohľadne toho, aké problémy mali medzi nimi existovať, ale hlavne zo správy nebolo možné zistiť, či vôbec a prípadne, v akom rozsahu sa uskutočnilo priame vyšetrenie maloletej I. alebo, či iba lekárka vychádzala zo znaleckého posudku vypracovanom v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, ktorý jej bol zrejme predložený matkou maloletých detí. Okresný súd konštatoval, že ani ona v danom čase nezistila u maloletej I. nejaké psychické problémy. Zároveň súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v zmysle návrhu navrhovateľa výsluchom jeho bývalej manželky, ktorá by sa mohla vyjadriť k správaniu jeho osoby v ich manželstve, keď považoval za postačujúce, že na okolnosti spolužitia s navrhovateľom v rámci rodiny bola vypočutá dcéra navrhovateľa z prvého manželstva, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti aj po rozvode manželstva jej rodičov, v podstate až do súčasnosti, pričom nemal za to, že by v jej výpovedi existovali nejaké nezrovnalosti, resp. že by zostali otvorené nejaké otázky, ktoré by následne potreboval súd prvej inštancie objasniť iným spôsobom.

13. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané také skutočnosti, pre ktoré by mal byť obmedzený styk otca s maloletými deťmi v tom zmysle, že by tento mal byť po neurčitý čas upravený len za prítomnosti matky maloletých detí. Pokiaľ aj znalkyňa uvádzala v rámci svojho výsluchu na pojednávaní, že podľa jej názoru hlavným dôvodom, pre ktorý maloleté deti nateraz preferujú realizáciu styku otca za prítomnosti matky, je ich ambivalentný vzťah k otcovi, teda, že na jednej strane deti po otcovi túžia, obe sa vyjadrovali, že chcú s ním tráviť viac času, ale na druhej strane majú voči otcovi obozretný rešpekt a v prípade, že sa pri realizácii styku otca s deťmi vyskytne nejaký problém, snažia sa ho riešiť prostredníctvom matky. Podľa okresného súdu ide o dlhodobu neudržateľnú situáciu a považoval za prirodzené, že aktuálne maloleté deti preferujú stav, na ktorý sú dlhodobo zvyknuté s tým, že si deti postupne budú zvykať na situáciu, keď nebude vždy pri styku prítomná aj matka a naučia sa odkomunikovať svoje potreby a požiadavky s otcom maloletých detí bez toho, aby do toho vstupovala matka, resp. aby vystupovala ako prostredník medzi nimi. Zároveň mal za to, že týmto spôsobom sa deti naučia aj vo vzťahu k otcovi vymedziť, v prípade potreby, a to aj vzhľadom na ich vek a tiež fakt, že aj v predmetnom znaleckom posudku je vo vzťahu k matke maloletých detí uvádzané, že pokiaľ matka deťom poskytuje nejaké informácie o otcovi, ktoré nie sú pozitívne, nedeje sa tak za účelom toho, aby si deti vytvorili k otcovi negatívny vzťah, ale motívom má byť naučiť deti rozpoznávať prípadnú nevhodnosť prejavov, resp. budovať v nich schopnosť odmietať a pomenovať nevhodné. S poukazom na tieto skutočnosti okresný súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, ako vyjadril vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, teda určil postupný časový harmonogram, aby bol deťom poskytnutý priestor postupne si zvyknúť na zmenu tak, aby odlúčenie detí od matky bolo postupné a prirodzené, s tým, že v podstate až po 1 a 1/2 roku (18 mesiacoch) by sa styk otca s maloletými deťmi mal realizovať už výlučne bez prítomnosti matky, a to aj počas dlhšieho časového obdobia, t.j. letných a vianočných prázdnin, s tým, že v tom čase by mala maloletá I. mať už 11 rokov, resp. maloletá G. 9 rokov.

14. Okresný súd mal za to, že takáto úprava styku otca s maloletými deťmi nie je v rozpore s ich najlepším záujmom, a to aj za predpokladu, že otec maloletých detí začne v plnom rozsahu využívať súdom určený čas na styk s maloletými deťmi, jednak do nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle doteraz platného a vykonateľného súdneho rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I. a následne aj v zmysle tohto súdneho rozhodnutia tak, aby maloletým deťom bolo umožnené využiť v celom rozsahu dané prechodné obdobie a stotožniť sa so zmenami, ktoré to prinesie. V konečnom dôsledku súd prvej inštancie vyjadril očakávanie, že sa obnoví aj vzťah nevlastných súrodencov k maloletým deťom resp. maloletých detí k nevlastným súrodencom, čo bude tiež pre ne obohacujúce a obdobne to platí aj pokiaľ ide o vzťah so starými rodičmi z otcovej strany, keďže podľa okresného súdu rozvíjanie rodinných vzťahov aj v rámci širšej rodiny je vždy na prospech maloletých detí.

15. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že ak navrhovateľ namietal formálne nedostatky predmetného znaleckého skúmania vrátane Znaleckého posudku č. 3/2024 vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. zo dňa 15.08.2024, že na webovej stránke www.justice.gov.sk je B. M. M. uvádzaná ako znalec predmetného znaleckého ústavu, resp. jeho člen s tým, že aj Ústav

pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. svojim podaním zo dňa 30.12.2024 okrem iného na výzvu súdu výslovne uviedol, že B. M. M. je zapísaná ako znalec ich znaleckého ústavu. Pokiaľ navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalej spochybňoval fakt, či dotyčná bola zapísaná ako znalec tohto znaleckého ústavu v čase podania predmetného znaleckého posudku, okresný súd poukázal na vyjadrenie znalkyne, ktorá na pojednávaní uviedla, že aj v súčasnosti, aj v čase vypracovania predmetného znaleckého posudku bola členkou tohto znaleckého ústavu, a to konkrétne od mája 2023, s tým, že ako fyzická osoba je zapísaná ako znalec od roku 2008. Na upresnenie uviedla, že členkou tohto znaleckého ústavu je od momentu podpisu spoločenskej zmluvy s týmto znaleckým ústavom s tým, že následne súd ešte podaním zo dňa 19.03.2025 znalecký ústav požiadal predložiť predmetnú spoločenskú zmluvu, resp. iným spôsobom preukázať odkedy je B. M. M. znalkyňou, resp. členkou tohto znaleckého ústavu, v reakcii na čo K. B. e-mailom dňa 27.03.2025 (po rozhodnutí v súdnej veci) potvrdil, že B. M. M. je spoločníčkou Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. od 15.06.2023 s odkazom o dohľadateľnosti tohto údaju na stránke Q., resp. je uvedená aj v zozname znalcov spoločníkov znaleckého ústavu, tiež s odkazom na uvedenú webstránku Ministerstva spravodlivosti SR.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 52, § 57, § 58 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko pre iné rozhodnutie nezistil dôvody.

17. Proti tomuto rozsudku, a to výroku III., v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP (č.l. 535-545 spisu), ktorá ho žiadala zrušiť, vec v rozsahu zrušenia vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky pre rozhodnutie odôvodňujúce. Namietala, že predložený dôkaz – fotografia č.l. 197 zo dňa 17.10.2021 zaznamenala otca stojaceho pred maloletými deťmi v spodných nohaviciach/slipoch a tričku v snahe názorne ukázať ako vyzerá striptíz. Dieťa sa podľa fotografie nachádza v bezprostrednej blízkosti otca, v čase keď sa venuje „intímnej“ situácii s potenciálom narušiť zdravý vývoj maloletých detí, ktorú otec sám označil ako striptíz. Podľa odborných psychologických poznatkov takéto situácie vedú k zmäteniu v chápaní fyzických hraníc, intimity a dôvery a ak sa opakujú, sú traumatizujúce - pretože exhibicionizmus je forma bezkontaktného sexuálneho násillia. Poručenský súd pri svojom rozhodovaní musí vychádzať z povinnosti zabezpečiť deťom ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre ich blaho. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletých detí musí zahŕňať aj vyhodnotenie ich bezpečnosti. Namietala, že okresný súd nevzatím tohto dôkazu do úvahy, jeho nevyhodnotením, jeho ignorovaním, porušil právo matky na spravodlivý súdny proces, pretože ide o veľmi závažný a jednoznačný dôkaz o cielenom exhibicionizme otca pred maloletými deťmi v podobe núteného sledovania obnažovania dospeléj osoby, resp. vážne narušenie hraníc intimity maloletých detí. Ak okresný súd tento dôkaz vyhodnotil ako ničím nepreukázané tvrdenie matky, tak ide nielen o vážne porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ale aj o závažné porušenie zákonného kritéria najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Ďalej namietala, že okresný súd nevzal do úvahy ďalšie podstatné dôkazy, a to vykonaný FAST test v znaleckom posudku N. O., WhatsApp komunikáciu matky s matkou staršej dcéry L., lekársku správu psychiatričky B. I., odporúčania znalcov v oblasti psychológie, ktorí vykonali dôkazné znalecké vyšetrenie maloletých detí a rodičov. Podľa názoru matky okresný súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy najlepší záujem maloletých detí, ich názor, želanie, odporúčania znalcov a navyše rozhodol nad rámec toho, čo zákonný rodič - otec v konaní žiadal vo svojom návrhu, a to upraviť styk s maloletými deťmi bez prítomnosti matky každú nepárnu sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod.. Až na ostatnom pojednávaní navrhol upraviť jeho styk s deťmi každý nepárny víkend od soboty do nedele, počas Vianoc a letných prázdnin. Otec svojim návrhom určil limit, koľko je ochotný sa s maloletými deťmi stretávať a okresný súd rozhodol nad rámec tohto návrhu, resp. nad rámec toho času. Namietala, že v danej situácii ide aj o vážny zásah okresného súdu do práva matky na rodinný život podľa Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, pretože ona musí svoj vlastný čas strávený s deťmi rozbiť/venovať príprave detí na styk s otcom, zatiaľ čo otec nežiadajúci tak veľký rozsah styku, tento styk nemusí využiť. Hoci CMP umožňuje súdu vo veciach maloletých rozhodovať aj nad rámec návrhov účastníkov, tak podľa matky súd musí teda rešpektovať maximálne toľko styku, koľko oprávnený rodič požaduje a nesmie rozhodnúť mimo návrhov rodičov, v podstatných záležitostiach dieťaťa, kam patrí aj zverenie či úprava styku s maloletými deťmi, ak by tým došlo k zásahu do rodičovských práv alebo k porušeniu najlepšieho záujmu dieťaťa, v ktorej súvislosti poukázala na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 216/2018. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie pri určení úpravy styku nerozhodol na základe aktuálne zisteného skutkového

stavu, ale na základe špekulatívnych predpokladov o budúcom vývoji. Rozložením úpravy styku otca s maloletými deťmi na obdobie 19-tich mesiacov prejedlikoval stav, o ktorom nemôže mať v čase vydania rozsudku žiadnu vedomosť. Podľa matky postupný časový harmonogram súdom nastaveného styku porušuje zásadu zisťovania skutočného stavu vec tak, ako je upravená v § 35 CMP a v § 217 ods. 1 CSP, keď mal okresný súd znaleckými posudkami N. O. a B. M. a priamou výpoveďou znalkyne B. M. preukázané, že pokiaľ súd zvažuje určiť styk otca s maloletými deťmi bez prítomnosti matky „je to predstava, ktorá je v rozpore so želaním detí, čo deti asociačne odmietli“. Napriek znaleckému odporúčaniu a stanoveniu spodnej vekovej hranice maloletých detí okresný súd rozhodol o úprave styku otca s deťmi bez prítomnosti matky od tretieho mesiaca od právoplatnosti rozsudku, čo je v rozpore so súdom zistenou skutočnosťou, a tak prejedlikoval budúci stav bez dostatočného dôkazného základu. Matka poukázala na psychologickú správu B. I. majúcu za to, že otec už psychiku jedného dieťaťa svojím výchovným vplyvom zničil. Uviedla, že prioritou poručenských súdov je maloleté dieťa chrániť, a nie ho za cenu práva rodiča na výkon rodičovských práv, vystaviť potencionálnemu nebezpečenstvu. Poukázala na inštitút podstatnej zmeny pomerov, ktorý slúži pre rozhodovanie v čase, keď už zistený skutkový stav nezodpovedá pomerom medzi účastníkmi konania upravený v § 26 Zákona o rodine. Podľa matky súd musí ponechať maloletým deťom priestor, aby sa v prípade zmeny pomerov mohli samé vyjadriť k otázke úpravy ich styku s otcom, a nie prejedlikovať budúci stav, bez dostatočného dôkazného základu. Ďalej matka namietala, že okresný súd vykonal eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom, bez komplexného zhodnotenia všetkých relevantných skutočností. Znalkyne N. O. a B. M. pri znaleckom vyšetrení, na základe vlastných vedeckých zistení, posúdili riziko a stanovili najprimeranejšiu mieru intervencie, v záujme ochrany maloletých detí, v záujme ich bezpečného výchovného prostredia, ktorou je prítomnosť matky počas styku otca s maloletými deťmi. Oba znalecké posudky nezávisle konštatujú, že z titulu osobnostných vlastností otca, ktoré majú vplyv na jeho rodičovstvo, styk otca s maloletými deťmi bez prítomnosti matky nie je možné odporučiť. N. O., N. uzavrela, že otec nemá ťažkosti v oblasti poruchy koordinácie sexuálne motivačných systémov, ale v oblasti osobnosti. Vplyv otcových liberálnych názorov, ako ich detekovali psychodiagnostické metodiky, môže byť pre maloleté deti škodlivý. Znalkyňa uvádza, že aj keď u otca nevyšla pozitívna sexuálna deviácia, v hodnotení ostatných psychodiagnostických metód sú jeho výsledky prekračujúce normu, sú výrazne významné, oproti bežnej populácii, čo ovplyvňuje jeho rodičovstvo a preto nie je možné jeho styk s maloletými deťmi, bez prítomnosti matky odporučiť. K nesprávnemu skutkovému zisteniu dospel podľa názoru matky okresný súd aj tým, že bez vykonaného dokazovania – zisťovania názoru maloletých detí v spojitosti s otázkou, či by si vedeli predstaviť styk s otcom bez prítomnosti matky v dlhších časových úsekoch, sa okresný súd v odôvodnení rozhodnutia odvoláva na názor maloletej I., ktorá na otázku znalkyne, či by sa cítila bezpečne, keby tam mamina na chvíľu nebola, sa opiera okresný súd v odôvodnení rozsudku, hoci maloletá odpovedá na neprítomnosť matky z pohľadu krátkeho časového úseku, považovala odvolateľka za deinterpretáciu názoru maloletého dieťaťa. Matka namietala absenciu takého odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu k výroku III., kde by sa okresný súd vypořiadal s kľúčovými argumentmi a dôkazmi, čím došlo k porušeniu jej základných práv na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Napadnutý rozsudok považovala za nepreskúmateľný a konanie zaťažené vadou zmätočnosti. Nevyhodnotenie kľúčového dôkazu a neriadenie sa závermi znaleckých posudkov matka maloletých detí považovala za procesné pochybenie okresného súdu majúce zásadný vplyv na výsledok rozhodnutia a zároveň za výrazný zásah do práv maloletých detí. K tvrdeným skutočnostiam, k dôkazom a dôkaznej situácii matka maloletých detí doplnila v podanom opravnom prostriedku chronológiu spolu so súvisiacimi skutočnosťami.

18. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec (č.l. 572 -576 spisu), ktorý v plnej miere súhlasil s rozsudkom okresného súdu a aj s jeho odôvodnením. Mal za to, že súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými dôkazmi a tvrdeniami, zaujal správne skutkové a právne závery a rozsudok odôvodnil stručne, ale dostatočne výstižne. V dvoch súdnych konaniach vo vzťahu k maloletým dcéram (konanie pred OS BA I a pred OS Zvolen) boli vypracované dva znalecké posudky. Jedným bol posudok K. N. K. O., N., v rámci ktorého bolo vykonané aj sexuologické vyšetrenie otca a druhým posudok ústavu, ktorý vyhotovila B. M. M.. Za objektívnejší posudok považoval otec maloletých detí posudok K. N. K. O., N., aj keď ide o znalecký posudok znalca vo vzťahu k znaleckému posudku ústavu. Keďže posudok ústavu nebol podľa názoru otca vo vzťahu ku prvému posudku kontrolným posudkom, mal za to, že pri posudzovaní veci možno vychádzať z oboch znaleckých posudkov. O osobnosti matky uviedla znalkyňa N. K. O., N. aj také skutočnosti, kde ju označila ako manipulatívnu, prejavujúcu hysterické tendencie a skrývanú hostilitu a agresivitu, či prejavujúcu neprimeranú reakciu na bežné udalosti, ktoré povahové črty podľa názoru otca naznačujú, prečo nie je vhodné, aby sa stretával s deťmi v jej

prítomnosti. Jedným z matkou vytýkaných incidentov bolo, že sa otec po celom dni strávenom, ako právny zástupca v obleku vyzliekol do spodného prádla, lebo je to podľa matky nevhodné. Poukázal, že už v konaní pred OS BA I. súhlasil so zverením detí matke a toho istého sa držal aj teraz, pričom zvýraznil, že chce byť s deťmi viac a bez „dozoru“ matky, ktoré stretnutia za jej prítomnosti majú na deti len negatívny vplyv. Poprel matkou tvrdený „striptíz“ pred očami maloletých detí, i ostatné tvrdenia o tzv. „nevhodnom“ správaní, ako aj obvinenia zo sexuálneho zneužívania. Poukázal na výsledok trestného konania - uznesenie o odmietnutí trestného stíhania, proti ktorému matka nepodala sťažnosť, aj na prvý posudok, kde znalkyňa jasne uviedla, že otec maloletých detí je orientovaný heterosexuálne na dospelé ženy. Námietku matky, že výpoveď dcéry L. z prvého manželstva je nevieryhodná a účelová, považoval za účelovú a nepreukázanú. Dcéra sa vyjadrila, že pozná účastníkov, ale jej to neznemožňuje vypovedať pravdivo, potvrdila, že ju finančne podporuje, ale tiež to nemá vplyv na jej výpoveď. Pritom vo výpovedi o otcovi nevypovedá len pozitívne. Okrem toho právna zástupkyňa matky mala možnosť klásť jej pri výsluchu otázku a bolo ich z jej strany dosť, pričom L. vypovedala jednoznačne, nevyhýbala sa odpovedi, odpovedala na každú položenú otázku. Dôkaz nemožno odmietnuť len preto, že nevyhovuje predstave účastníka konania. Pokiaľ matka poukázala aj na lekársku Správu - nález B. K. I. zo dňa 03.09.2023, mal za to, že okresný súd správne zhodnotil tento nález ako nejasný a nemožno z neho zistiť, z akých podkladov pri jeho podaní lekárka vychádzala. V žiadnom prípade z neho nevyplýva, že otec je „sexuálny predátor“ alebo, že sa dopustil akéhokoľvek zneužívania detí. Ak chcela lekárka podať nezávislú správu, bolo vhodné, aby oslovila aj otca maloletých detí a požiadala aj o jeho stanovisko a pohľad na vec, čo však neurobila. Matka účelovo išla za lekárkou, ku ktorej práve chodí dcéra L., pričom to odôvodnila potrebou vyšetrenia dcéry I., s ktorou však bola u tejto doktorky len tento jeden raz (podľa matky vraj dcéra I. terapiu nepotrebovala). Vo vzťahu ku komunikácii medzi matkou a bývalou manželkou cez WhatsApp namietal, že mu nie je jasné, čoho sa týka, i o 4 roky staré správy, ktoré matka mohla predložiť už omnoho skôr, preto žiadal na ne ako „novotu“ neprihliadať. K podanému trestnému oznámeniu a matkiným tvrdeniam o sexuálnom zneužívaní uviedol, že s nimi matka prišla až na pojednávaní o zverení detí dňa 19.11.2021, teda po 5 rokoch od svadby, a to až po rozchode. Už len táto samotná skutočnosť preukazuje podľa otca účelovosť matkiných tvrdení. Jej konanie považoval za špekulatívne a zároveň manipuláciu. Vyšetrovateľ v popisovanom konaní nevidel ani len priestupok, preto vec odmietol. Na otázku sudkyne na pojednávaní dňa 26.06.2023, nekonanie matky v trestnej veci, zdôvodnila jej právna zástupkyňa, že „nestihla podať v lehote sťažnosť“, ale zároveň „nechcela otca kriminalizovať“, teda jedno vylučuje druhé. Zároveň, záujem „nekriminalizovať“ otca prejavila účelovo až vtedy, keď dosiahla rozhodnutie o zverení detí, ktorú skutočnosť okresný súd matke aj vytkol. Za týchto okolností správne pokladal jej tvrdenia vo vzťahu k sexuálnemu zneužívaniu, či akémukoľvek inému nevhodnému konaniu voči dcéram, za nepreukázané. Doplnil, že po dobu takmer 6 rokov mohol byť s deťmi sám a matka maloletých detí s tým nemala žiadny problém. Podoťkol, že rozpor v manželstve nevznikol kvôli tomu, že by mal mať nejaké nevhodné povahové rysy, či sa nevhodne správať. V skutočnosti problém nastal preto, že sa odmietol odsťahovať s matkou zo D. do H. a bývať tam (čo potvrdila vo výpovedi aj dcéra L.). Bolo to len rozhodnutie matky odísť preto, že mala lepšie pracovné príležitosti v H., ktorým konaním znemožnila styk spoločných dcér s deťmi otca z prvého manželstva. Rodičia otca svoje vnúťatá nevideli už niekoľko rokov. V obidvoch znaleckých posudkoch pritom možno nájsť skutočnosti svedčiacie o tom, že maloleté dcéry z otca strach nemajú, a že s ním chcú byť a nerozumejú ani tomu, prečo by sa s nimi nemohol stretávať aj bez prítomnosti matky. Z vyšetrenia detí nevyplývajú žiadne obavy detí zo spoločných stretnutí, a to aj bez prítomnosti matky. Zo znaleckého posudku K. N. K. O., N. vyplýva, že matka sama má také isté, či veľmi podobné vlastnosti ako otec detí, a pritom môže mať deti zverené a otec sa s deťmi nemôže stretávať bez prítomnosti matky. Vychoval už dve deti, a to L., nar. XX.XX.XXXX a B., nar. XX.XX.XXXX. Bývalá manželka na otca maloletých detí nikdy nepodala trestné oznámenie pre akýkoľvek skutok sexuálneho charakteru voči deťom z prvého manželstva, nikdy takéto niečo ani netvrdila. Vyjadril, že ak bol schopný vychovať spolu s prvou manželkou dve deti, ktoré aj po rozvode u otca bývali a aj stále bývajú, je spôsobilý aspoň sa stretávať s maloletými dcérami z druhého manželstva. Poukázal na kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa, ktoré je potrebné posudzovať predovšetkým z postojov a názorov samotného dieťaťa. V súčasnej praxi sa však častokrát prihliada skôr na pranie jedného z rodičov, či už je ním matka alebo otec, ktorý do dieťaťa premieta to, čo by chcel on a potom sa snaží túto projekciu do dieťaťa vydávať za názor dieťaťa, ktorý vznikol bez jeho pričinenia. Ak matka uviedla, že okresný súd určil styk vo väčšom rozsahu ako žiadal, tak doplnil, že v skutočnosti okresný súd rozhodol v záujme maloletých detí, pretože takáto možnosť je v tomto konaní zákonom prípustná. Okrem toho dlhší styk a styk bez matky nastane až po dlhšej dobe a v čase, kedy budú deti vo veku, kde už je podobný styk v konaniach bežne nariaďovaný. Podľa otca by matke nové konanie vyhovovalo, pretože pri jej obrane by trvalo roky a s deťmi by sa stretol azda

až v čase, keď budú plnoleté. Záverom vyjadril, že s deťmi sa od pojednávania na OS Zvolen, ktoré sa konalo dňa 19.03.2025, stretol len raz, a to dňa 27.04.2025. Mimo tohto času otcovi styk s deťmi nebol umožnený, pričom matka spravidla oznámila, že dievčatá už majú iný program. Je teda zrejmé, že matka jedno tvrdí a robí druhé. Ak by skutočne mala záujem, aby s deťmi bol, zorganizovala by to tak, aby s deťmi byť mohol. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, náhradu trov konania nežiadal.

19. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka v podaní zo dňa 16.06.2025 (č.l. 600 - 601 spisu), ktorá sa pridržiavala všetkých vyjadrení uvedených v podanom odvolaní a odkazujúc na všetky dôkazy uvedené v podanom odvolaní, zotrvala na odvolacom návrhu, aby odvolací súd výrok III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia prvostupňového súdu na ďalšie konanie.

20. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie matky k vyjadreniu otca zaslané navrhovateľovi - otcovi maloletých detí (č.l. 618 spisu) a kolíznemu opatrovníkovi (č.l. 616 spisu), ktorí sa k podanému vyjadreniu matky nevyjadrili.

21. Do momentu konania a rozhodovania krajského súdu ďalšie vyjadrenia nenasledovali.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou, a to matkou maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem v spojení s ust. § 65, § 66 CMP a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku III. v spojení so závislým výrokom IV. o trovách provinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/90/2025-641 zo dňa 02.12.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 02.12.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Za rešpektovania ustanovenia § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané matkou maloletých detí proti výroku III. rozsudku, ktorým bol upravený styk otca s maloletými deťmi.

25. Pokiaľ išlo o výroky I. a II. rozsudku okresného súdu, ktorými súd manželstvo navrhovateľa - otca maloletých detí a manželky - matky maloletých detí rozviedol a schválil dohodu rodičov maloletých detí, o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky s právom oboch rodičov zastupovať a spravovať ich majetok, o úprave vyživovacej povinnosti otca, tak tieto podľa obsahu odvolania matky neboli napadnuté odvolaním, neboli namietané, preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý. Odvolací súd len k úplnosti dodáva k odvolaním nenapadnutým výrokom I. a II., že nezistil ani ich nesprávnosť.

26. Z dôvodu, že predmetom konania pred odvolacím súdom zostal len výrok III. týkajúci sa úpravy styku otca k maloletým deťom, krajský súd účastníkov konania označoval prioritne termínmi otec a matka; a nie aj termínmi manželka, resp. navrhovateľ.

27. Krajský súd uvádza, že pokiaľ išlo o odvolanie matky voči výroku III. rozsudku okresného súdu a v ňom tvrdené skutočnosti, následné vyjadrenia, tak na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľka - matka maloletých detí nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania, nasledujúca po výmene písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino

proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011).

28. Základom odvolania matky bol nesúhlas s výrokom III. rozsudku okresného súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi, a preto predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie týmto napadnutým výrokom.

29. Primárne krajský súd uvádza, že vo vzťahu k napadnutému výroku III. rozsudku základom jeho rozhodnutia je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu v tejto časti a odôvodnením k nemu sa viažucim, na ktoré odôvodnenie v podrobnostiach odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiadúce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli zopakované tie skutkové a právne závery, s ktorými sa krajský súd stotožňuje, pretože je postačujúce na ne len odkázať. Uvedené vyplýva z toho, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Za aplikácie ust. § 387 ods. 3 veta druhá CSP sa však krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými tvrdeniami odvolateľky uvedenými v podanom odvolaní.

30. Za nedôvodnú odvolací súd posúdil námietku matky o nedostatočnom vysporiadaní sa s predloženými listinami v konaní (najmä fotografiou zo dňa 17.10.2021, č.l. 197 spisu) a s tým súvisiacu nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia viažuce sa k výroku III. rozsudku. Dáva do pozornosti, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí o veci samej dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, ktoré sa musia týkať tak skutkovej, ako aj právnej stránky rozhodnutia. Už z ustálenej judikatúry, z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania. Po odvolacom prieskume je potrebné konštatovať, že v danej veci sa nejedná o prípad nutnosti uplatnenia druhej vety stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod R 2/2016. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie viažuce sa k odvolaním napadnutému výroku III. rozsudku o úprave styku otca s maloletými deťmi (ktoré je hľadaním spravodlivého riešenia vznikutej situácie) obsahuje všetky zákonné náležitosti, zodpovedá štruktúre odôvodnenia vyžadovanej ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd uviedol skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania majúce podstatný význam pre rozhodnutie, dostatočne sa vypořiadal s touto časťou predmetu konania a jeho účelom, z rozhodnutia je možné vyvodit', akými úvahami sa riadil pri prijatej úvahe o skutočnostiach majúcich podstatný význam pri rozhodovaní o úprave styku maloletých detí s rodičom (otcom), do ktorého osobnej starostlivosti neboli zverené. Prijatá úvaha súdu prvej inštancie k skutočnostiam podstatným pre rozhodnutie o úprave styku maloletých detí s rodičom, do ktorého starostlivosti neboli zverené, nevykazuje nesúlad prijatých záverov s vykonaným dokazovaním.

31. K námietke, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie nevychádza zo skutočného stavu, po oboznámení sa s obsahom celého spisového materiálu a odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že tento odvolací dôvod nebol naplnený. Okresný súd vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, pričom každý dôkaz hodnotil jednotlivo a zároveň v súvislosti s ostatnými dôkazmi a pri rozhodovaní dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo, v súlade s Čl. 10 CMP a so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by zohľadnil skutočnosti, ktoré nevyplývali z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania, prípadne neboli inak preukázané počas konania. Rovnako nemožno konštatovať, že by okresný súd opomenul rozhodujúce skutočnosti relevantné pre danú vec, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo, že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal materiálnej pravde, tak, ako je zmyslami vnímateľná, a teda objektívne preukázateľná (skutočný stav veci).

32. V súvislosti s odvolacou námietkou týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie môže spočívať v takom postupe, pri ktorom súd pri rozhodnutí použije nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikuje správnu právnu normu, ale ju nesprávne

interpretuje alebo správnu právnu normu síce správne vyloží, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikuje. Po preskúmaní obsahu spisu a rozhodnutia okresného súdu odvolací súd konštatuje, že takáto situácia v danej veci nenastala. Okresný súd pri svojom rozhodnutí napadnutým výrokom III. vychádzal najmä zo zákonnej úpravy ustanovení § 36 ods. 1, § 28 Zákona o rodine, ktoré na vec správne aplikoval a v situácii, kedy mal preukázané, že rodičia maloletých detí sa na styku otca (ktorému maloleté deti neboli zverené do osobnej starostlivosti) s maloletými nedohodli a rodičia zhodne nevyhlásili, že styk upraviť nežiadajú, bolo potrebné o úprave styku otca s maloletými deťmi rozhodnúť autoritatívnym súdnym rozhodnutím (§ 24 ods. 5 per analogiam v spojení s § 25 Zákona o rodine)

33. Pokiaľ ide o výrok III. odvolaním matky napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou I. a maloletou G., krajský súd zdôrazňuje, že hmotnoprávny predpis vzťahujúci sa na posudzovaný prípad predpokladá ingerenciu a opatrenie súdu pre prípad, že sa rodičia na styku nedohodnú. Takéto rozhodnutie má byť výsledkom komplexného posúdenia všetkých okolností prípadu v záujme dosiahnutia optimálneho styku pri rešpektovaní najlepšieho záujmu dieťaťa. Každé rozhodnutie o styku je hľadáním spravodlivého riešenia, a preto ustanovenie § 25 Zákona o rodine je nutné interpretovať tak, že rozhodovanie o styku zahŕňa všetky do úvahy prichádzajúce možnosti v záujme dosiahnutia najoptimálnejšieho riešenia zohľadňujúceho špecifické okolnosti danej veci (primerane Nález Ústavného súdu SR spisu sp. zn. III. ÚS 273/2020).

34. Rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti (v prejednávanej veci otec maloletých detí), má taktiež právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa/-tí, v starostlivosti o ne i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom/- deťmi. Je pritom potrebné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom (§ 25 ods. 1 Zákona o rodine) a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa, ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, časová odlúčenosť, citová naviazanosť.

35. Vykonaným dokazovaním dospel súd prvej inštancie k správne záveru vyjadrenému v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý v plnom rozsahu zdieľa aj odvolací súd, že nebol zistený nijaký objektívny dôvod, pre ktorý by mohla byť realizácia styku otca s maloletými deťmi, a to vo vyjadrenom období, t.j. od 3. kalendárneho mesiaca v určenom čase, bez prítomnosti matky pre deti nebezpečná. Pokiaľ matka namietala, že okresný súd neprihliadol na vyjadrenie znalkyne B. M. na pojednávaní pri jej výsluchu, že pokiaľ súd zvažuje určiť styk otca s maloletými deťmi bez prítomnosti matky „je to predstava, ktorá je v rozpore so želaním detí, čo deti asociačne odmietli“, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie argumentáciu znalkyň N. O. a B. M. v podaných znaleckých posudkoch i vyjadrenie znalkyne B. M. na pojednávaní pred okresným súdom komplexne posúdil, nebol však povinný bez ďalšieho odporúčanie znalkyne ohľadom úpravy styku prevziať do rozhodnutia. Súd totiž, na rozdiel od znalca, je povinný zohľadňovať pri vyslovení svojho záveru podstatne širšie spektrum okolností ako znalec a zároveň rešpektovať pri rozhodovaní o úprave styku ďalšie súvislosti, relevantné právne predpisy a judikatúru, čo znalecká činnosť nezahŕňa. Inak povedané, znalkyne pri vyslovení svojich záverov nemuseli zohľadňovať množstvo takých faktorov, ktoré okresný súd pri rozhodovaní o úprave styku zohľadňovať musel, k čomu sa podrobne vyjadril v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

36. Odvolací súd v súvislosti s tvrdením odvolateľky, že súd prvej inštancie pri vyjadrení rozsahu styku vychádzal zo špekulatívneho predpokladu o budúcom vývoji, a tým konal v rozpore so zásadou zisťovania skutočného stavu veci podľa § 35 CMP, resp. v rozpore s § 217 ods. 1 CSP, uvádza, že časový harmonogram úpravy styku otca s maloletými deťmi bol založený na rozsiahlom dokazovaní v konaní, na ktoré nadviazal okresný súd v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde správne vyjadril i potrebu postupnej adaptácie maloletých detí na samostatný kontakt s otcom, a to najprv počas 1. a 2. mesiaca v prítomnosti matky, počas 3. až 9. mesiaca v určený čas v prítomnosti matky a určený čas v jej neprítomnosti a až od 10. kalendárneho mesiaca v jej neprítomnosti. Práve skutočnosť, že okresný súd stanovil postupne rozvíjajúci sa rozsah styku, nie je prejavom neodôvodnenej špekulácie, ale metódou

reflektujúcou aktuálne zistené pomery detí a ich najlepší záujem (Čl. 5 Zákona o rodine), pričom ide o úpravu, ktorá zostáva modifikovateľná v budúcnosti, ak by si to zmenené pomery vyžadovali.

37. Pokiaľ odvolateľka namietala prekročenie rámca pôvodného návrhu otca okresným súdom a zásah do jej práva na rodinný život vyjadreného v Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, odvolací súd konštatuje, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti (§ 111 písm. d) CMP) nie je súd viazaný rozsahom návrhu rodičov maloletých detí, ale je povinný rozhodovať ex offo o úprave styku v takom rozsahu, ktorý primerane zodpovedá potrebám maloletých a ich najlepšiemu záujmu. Nemožno preto súhlasiť s matkou, že okresný súd prekročil zákonom daný rámec rozhodovania tým, že styk upravil v širšom rozsahu, než bol (pôvodne) navrhnutý otcom v podanom návrhu. Zároveň prípadné zvýšené zaťaženie matky prípravou detí na styk je legitímnym následkom rodičovských povinností a nepredstavuje neoprávnený zásah do jej garantovaného práva na rodinný život, keďže toto právo je nutné vyvažovať rovnakým právom detí na rodinný život, resp. kontakt s otcom, ktorému neboli zverené do osobnej starostlivosti, a preto odvolací súd i uvedenú argumentáciu matky považoval za nedôvodnú.

38. Krajský súd poukazuje na to, že kontakt rodičov s ich maloletým dieťaťom je významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa a je neoddeliteľnou súčasťou rodičovských práv a práv dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval: „je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich rodičov (Gorgula vs. Nemecko - č. 744969/ 01), dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“ (Hansenová vs. Turecko - č. 36141/97).

39. Odvolací súd považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že otec ako rodič, ktorému maloleté deti neboli zverené do starostlivosti, má právo podieľať sa na ich výchove, v starostlivosti o nich i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o úprave styku dostatočne zväžil okolnosti na strane maloletých detí s ohľadom aj na doposiaľ upravený spôsob a rozsah styku, ako aj tvrdenia matky súvisiace s konaním otca, pre ktoré podala i trestné oznámenie, ktoré podrobne opísala v podanom opravnom prostriedku. Odvolací súd dáva do pozornosti, že v preskúmvanej veci je prvoradý predovšetkým záujem dieťaťa/-tí, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie, a to za rešpektovania ich práv. Nepochybne je v záujme maloletých detí, aby udržiavali rodinné vzťahy s otcom, a tieto mohli nerušene rozvíjať i bez prítomnosti matky, keďže je zrejmé, že maloleté deti majú radi obidvoch rodičov a zároveň majú právo na to, aby dostali príležitosť budovať a rozvíjať svoj vzťah i k otcovi, a to i bez prítomnosti matky postupne a v rozsahu, ako vyjadril okresný súd vo výroku III. napadnutého rozsudku.

40. Odvolací súd pripomína, že obaja rodičia majú rozhodujúcu úlohu vo výchove detí a obaja majú právo vychovávať deti. Dáva do pozornosti, že maloleté deti vnímajú a všimajú si postoje rodičov, ktoré postoje im sprostredkovávajú hodnotové vzory a vzory chovania, ktoré môžu negatívne vplyvať na ich sociálnu interakciu a nadväzovanie pozitívnych sociálnych vzťahov v budúcnosti. Maloleté deti I. a G. si museli zvyknúť na zmenenú situáciu v ich živote, t.j. že rodičia spolu nežijú, na ktorú sa podľa záverov znaleckého posudku adaptovali, majú pozitívne väzby k obom rodičom, t.j. aj k otcovi. V tejto súvislosti apeluje na rodičov, aby napriek rozpadu ich manželského spolužitia obaja aktívne pristupovali k udržiavaniu a rozvíjaniu emočných rodičovských väzieb a hoci ich partnerský vzťah v konečnom dôsledku nebol/ nie je „úspešný“, naďalej zostávajú rodičmi maloletých detí a ich (ešte viac prirodzenou morálnou, než právnou) povinnosťou je vynaložiť všetko úsilie na to, aby maloleté deti čo najmenej pocítili fakt, že nevyrastajú už v spoločnej domácnosti s oboma svojimi rodičmi. Je potrebné si uvedomiť, že deti majú radi oboch rodičov rovnako, k čomu je zo strany rodičov potrebné prispôbiť správanie a vnímanosť.

41. Na základe vyššie uvedených zhodnotení dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o úprave styku otca s maloletými deťmi, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolateľka - matka maloletých detí v podanom odvolaní neuviedla také relevantné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k

zrušeniu, resp. zmene rozhodnutia v napadnutej časti. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. a v závislom výroku IV. o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

42. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.